

Dwa zadania czekają społeczeństwo w najbliższym czasie:

- *wytrzymać trudy reformującej się gospodarki i wybór samorządu terytorialnego,*
- *drugie jest trudniejsze, ponieważ wymaga wyzwolenia energii i aktywności. Wymaga wreszcie odwagi.*

Aby to się udało, ludzie muszą chcieć zarządkować swoim autorytetem. Czy są tacy wśród nas? Niewątpliwie tak. Wielu zostało obdarzonych społecznym zaufaniem, gdyby tylko zechciało włączyć się w wir przeobrażeń. Można przyjąć, że znacząca część Polaków chce dobrze, ale tak ta część (oceniająca, podpowiadająca, ze świetnymi pomysłami), kiedy jej się proponuje pracę dla społeczeństwa, znajduje tysiące powodów, a b y o d m ó w i ć „więc jaka będzie ta nowa Polska? Czy ten z r y w — podobnie jak wiele innych — ma zakończyć się klęską? Działaj nie da się zagłuszyć wątpliwości, tym bardziej, że księżom Polaków jest lęka. W związku z tym ci nieufni i strwożeni lansują zwyczaj „stanis z boku” jako postawę najrozsądniejszą — i jedyną postawę, która może ich nobilitować. Nie ma bardziej błędnego wyobrażenia. Zajmowana postawa jest wyłącznie maskowaniem strachu w czasach kiedy krew przodków woła o czyn.

J.k.

NIE JEST ŻŁE...

rozmowa z przewodniczącym Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” w Kolbuszowej — Adamem Przybyło.

Słyszałem opinię, że NSZZ „Solidarność” w kolbuszowskich zakładach jest słaby, nie dostrzega — bądź nie chce dostrzegać — wielu spraw, które utrudniają funkcjonowanie zakładów, wprowadzają złą atmosferę między ludźmi...

Związek „Solidarność” jest nadal w fazie „rozmachowej”, brakuje kilku działaczy i spontaniczności z lat 1980 — 1981, ale mimo to nie określałbym go słabym, ponieważ w ważnych kwestiach komisje zakładowe dają sobie radę bez pomocy Komisji Interwencyjnej MKK czy RKW. Zauważam natomiast małą aktywność niektórych komisji na zewnątrz. Ludzie nie wstępują do związku jak w roku 1980, ponieważ czasy też są inne i zadania inne — zmieniła się też mentalność społeczeństwa. Wielu woli tylko krytykować, chce aby dobrobyt nastąpił już, zapomina o mechanizmach rzeczywistości, które właśnie przez ludzi muszą być zmieniane.

Nie brakuje w zakładach pracowników, którzy w ulodowym celu pomawiają Związek i jego działaczy, chcieliby zmiany sytuacji i powrotu niedawnych czasów. Chcę zaznaczyć, że znamy wszystkie problemy jakie są w zakładach i próbujemy je rozwiązywać, ale na pełne zadowolenie przyjdzie jeszcze trochę poczekać...

Czy dużo spraw udało się Wam rozstrzygnąć?

Nie chciałbym narazie chwalić Związku. Wspomnę tylko, że komisje zakładowe w porozumieniu także z załogami rozstrzygały już kilka kwestii spornych. O tych sprawach powiem publicznie, jeśli uzyskam zgodę komisji zakładowych.

Jakie ważne zadania w najbliższych tygodniach i miesiącach czekają Związek? Na co chce Pan uczulić członków NSZZ „Solidarność”?

Trudno wskazać najważniejsze, bowiem wszystkie ludzkie sprawy są ważne. Uważam jednak, że aby Związek mógł działać sprawnie, musi wybrać swoich przedstawicieli na szczeblu lokalnym i regionalnym. My już jesteśmy po wyborach, wybrałiśmy też delegatów, którzy 7 stycznia wybiorą Zarząd Regionu. Ważne dla nas (a także dla Komitetu Obywatelskiego) jest uzyskanie stałego lokalu od Naczelnika. Także musimy śledzić i wskazywać nieuzasadnione podwyżki cen, stwarzać konkurencję dla monopolistów. Bardzo ważne jest, aby komisje zakładowe śledziły przemiany dokonujące się w zakładach i przedsiębiorstwach takie jak: przekształcanie się w spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki ze skarbem państwa oraz spółki z kapitałem zagranicznym. Zwracam się również do komisji zakładowych, aby przeanalizowały statuty swoich Rad Pracowniczych, wyraźnie określiły organy założycielskie swoich zakładów. Obowiązkiem komisji jest także informowanie Zarządu Regionu w Rzeszowie o przekształcaniu zakładów w spółki.

xx

ZAWIEDZIONE NADZIEJE?

11 listopada Przedsiębiorstwo „WE — STO” otworzyło w Kolbuszowej sklep z artykułami mięsnymi. Sklep powstał z inicjatywy Komitetu Obywatelskiego i jest pod jego patronatem. Komitet nie czerpie żadnych korzyści z funkcjonowania sklepu. Rozmawiamy z półwłaścicielem Przedsiębiorstwa — Andrzejem Wesolowskim:

W sklepie miało być dużo taniego towaru?

Cena naszych towarów jest odzwierciedleniem jego wartości rynkowej, towary bardziej przetworzone i trudno dostępne są droższe.

Sklepy GS-u margarynę i smalec sprzedają taniej...

Bo te sklepy tłuszcze uzyskują z rozdzielnika i często jeszcze po starych cenach — ja muszę je zdobywać, a przy tym nie mogę dużo tracić. Zresztą artykuły powszechniejsze i mniej przetworzone są tańsze.

Czy mieliście artykuły tańsze niż w innych sklepach?

Mamy.

Jakle?

Wszystkie wędliny, mięso, kurczaki. Drogie są tłuszcze i konserwy.

Kilenci tego nie dostrzegają, może ceny są tylko nieznacznie niższe?

Są takie jakie przy obecnych mechanizmach rynkowych mogą być.

Czego można oczekiwać przed Świątami?

Większej ilości wędlin, bogatszego asortymentu, może też uda się utworzyć stoisko z artykułami kolonialnymi.

Życzę Wam, żebyście w znaczący sposób byli konkurencyjni już w najbliższym czasie.

xx

Ps. Sklep „WE-STO” sprzedaje dziennie ponad 500 kg mięsa i jego przetworów. Od chwili jego otwarcia obserwuje się lepsze zaopatrzenie w mięso i wędliny innych kolbuszowskich sklepów.

WYJAŚNIENIE

W październikowym numerze „NIWY” pisaliśmy o protestach dotyczących złej jakości wędlin i pieczywa oraz ich niewspółmiernie wysokich cen w kolbuszowskich sklepach. Komisje Zakładowe NSZZ „Solidarność” otrzymały pismo z Terenowego Zespołu Lustracji CZS „Sch”, w którym: „stwierdza się, że zarzut dotyczący niewłaściwej jakości jak też wysokiej ceny wyrobów nie znalazł potwierdzenia w badaniach źródłowych, a więc nie wynika on z niewłaściwych działań, lecz wzrost cen powodowany był przyczynami ogólnymi niezależnymi od spółdzielni (systematyczny wzrost cen surowców podstawowych)”, Pismo podpisał Dyrektor Terenowego Zespołu Lustracji **W. Skowronek**.

Nasz komentarz?:**PIERWSZA KREW**

W obwodzie Armii Krajowej „Kefir”, „Burza” została rozpoczęta 25 lipca 1944 roku, chociaż członkowie AK już wcześniej nasilili swoje akcje dywersyjne przeciw Niemcom. Koncentracje oddziałów odbyła się w lasach wsi Poręby Kupieńskie.

Tam JÓZEF RZADZKI-KORDYSZEWSKI „Boryna”, komendant Obwodu, wydzielił oddział dywersyjny o kryptonimie „Huragan” w celu obrony Kolbuszowej i występowania wobec mających przybyć jednostek radzieckich. „Huragan” otrzymał siedzibę w kolbuszowskiej gorzelnii Jerzego Marii hr. Tyszkiewicza, na jego folwarku.

Partyzanci pozostawili w pomieszczeniu trochę swoich rzeczy, sami zaś chodzili drużynami na przedmieście obserwować, czy Niemcy nie wracają. Pierwszy radziecki zwiad (kilkunastu żołnierzy w 3 czołgach) przybył do miasta w nocy z dnia 29 na 30 lipca. Czołgi zamaskowano wjeżdżając nimi w stare, drewniane, słabo trzymające się domy.

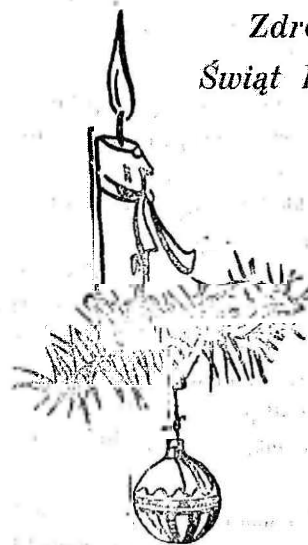
W niedzielę, 30 lipca o koło godziny 10 od strony Bukowca pojawił się oddział niemiecki. Dotarli pod stawy. Będący tam żołnierze „Huraganu” zaatakowali Niemców. Swoją bronią nie dali im rady. Na odgłos strzałów obecne w mieście sowieckie czołgi skierowały się w stronę walki. Jeden samochód niemiecki został zdobyty, drugi spłonął. Część niemieckich żołnierzy uciekła, trochę ich zginęło, pozostali uwięzi do niewoli. Z członków „Huraganu” jeden był ranny. Inni zaś szli spod stawów ku rynkowi w towarzystwie radzieckich czołgistów, którzy odnosili się do nich serdecznie.

Oprócz tych Rosjan byli wtedy i jacyś inni w Kolbuszowej Górnej. Ci zachowywali się inaczej. Do drużyny „Huraganu” będącej na Górnej niespodziewanie przyszło dwóch młodych kolbuszowskich Żydów, którzy przechowali się u jednej tamtejszej kobiety. Byli starsi od partyzantów i im nieznani. Partyzanci zaprowadzili Żydów do swojej bazy w gorzelnii i zamknęli postanawiając, żeby o losie ich rozstrzygnął dowódca. Tymczasem kobieta, która tych Żydów przechowywała za Niemców, dowiedziała się od ludzi o tym, co się stało z jej podopiecznymi. Zwerbowałszy kilku sąsiadów pobiegła po pomoc do radzieckich czołgistów będących na Górnej. Ci udali się do gorzelnii. Tam rozbili akowców stojących na warcie, do innych zaczęli strzelać. W ten sposób baza „Huraganu” została rozbita.

Żołnierzem „Huraganu” rannym w gorzelnii był JAN STĘPIEŃ „Kozik” z Dzikowca. Miał przestrzelone płuco i strzaskaną dłoń Wyzdrowiał, ale dłoń pozostała kaleka. JAN STĘPIEŃ żyje i pracuje w Rzeszowie. Jego krew była pierwszą przelaną przez Rosjan w lipcu 1944 roku na ziemi kolbuszowskiej.

Aniła

.....

*Zdrowych i pogodnych
Świąt Bożego Narodzenia
oraz pomyślności
w Nowym Roku*

1990

*Spoleczeństwu
Ziemi
Kolbuszowskiej*

życzy

Komitet Obywatelski „S”

Wydawca „NIWY”: Komitet Obywatelski „S”
Ziemi Kolbuszowskiej
36-100 KOLBUSZOWA, skrytka pocztowa 37.
Numer zamknięto 10 grudnia 1989 r.